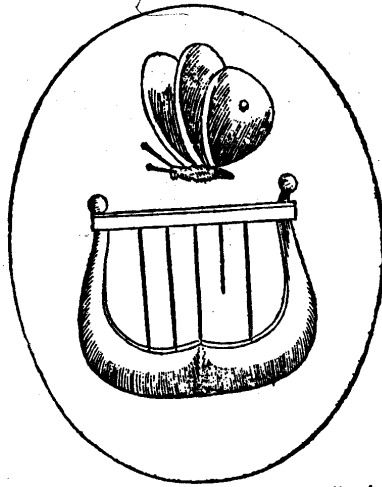

ATHANASII KIRCHERI
 FVL DENSIS E SOC. IESV PRESBYTERI
MVSVRGIA
 VNIVERSALIS
 SIVE
ARS MAGNA
 CONSONI ET DISSONI
 IN X. LIBROS DIGESTA.

Quà Vniuersa Sonorum doctrina, & Philosophia, Musicæque tam Theoricæ, quam practicæ
 scientia, summa varietate traditur; admirandæ Consoni, & Dissoni in mundo, adeòque
 Vniuersà Naturà vires effectusque, vti noua, ita peregrina variorum speciminum
 exhibitione ad singulares vsus, tum in omnipoenè facultate, tum potissimùm
 in Philologià, Mathematicà, Physicà, Mechanicà, Medicinà, Politicà,
 Metaphysicà, Theologià, aperiuntur & demonstrantur.

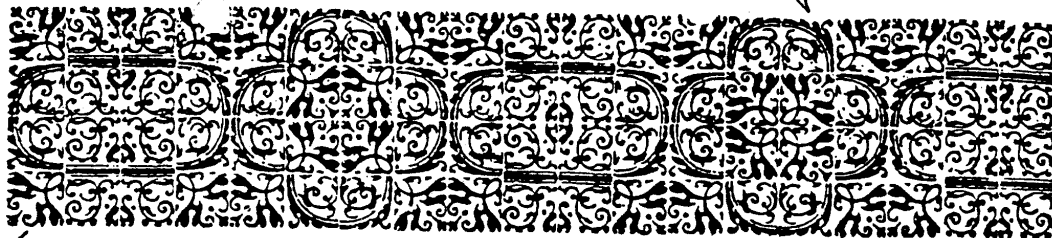
Tomus I.

Pulsare certant pleetra
 Cicada, fractam
Ædum Enemij &

Victori repens
 voce suppleuit fidem.
Aristonis ex gemma Veterum.

ROMAE, Ex Typographia Hæredum Francisci Corbelletti. Anno Iubilæi, MDCL.
 SUPERIORVM PERMISSV.

A R T I S
M A G N A E
C O N S O N I,
E T
D I S S O N I
L I B E R O C T A V V S
D E
M V S V R G I A M I R I F I C A

hoc est

ARS NOVA MVSARITHMICA RECENTER INVENTA,
qua quivis etiam quantumvis Musicæ imperitus, ad perfectam
componendi notitiam brevi tempore pertinere potest.

P R A E F A T I O.

*I*n omnibus artibus & scientijs Praxis & Theoria coniun-
ctionem ambiunt, ut una si alteram destituat, merito utraq;e
cadat; neque enim praxis suam sine Theoria obtinet existimatio-
nem; neque sine praxi sola suam Theoria, quæ uti in alijs, ita po-
tissimum in Musica facultate locum habent; Etsi enim Theoria
Musice solo veritatis amore contenta finem aliquo modo consecuta
dici possit, scilicet propriam delectationem; fieri tamen nulla ra-
tione poterit, ut si omnimoda praxi destitutus sit Musicus, quicquam circa dictam fa-
cultatem dignum præstet; Hinc ab incunte etate ego utriusque ex æquo incumbendum du-

A xi;

xi; ut cui ad intima Musicę arcana profundius rimanda animus esset, in executionis intentione nec Theoriam praxis, nec praxim Theoria deestitueret: Stimulum ad propositū exequendum addidit, Symphonetarum merè practitorum arrogans obiurgatio, ut dum putant, fieri non posse, ut Theoricus Melodiam eo artificio elegantia & gratia componat, quā iure merito Musica moderna requirit; immo contrarium asserentes risu cacchinnisque excipiant; ut hanc eorum obiurgationem falsam iniustamquē ostenderem. Serio iam à multis annis huic negotio incubus, nihil non intentatum relinquendo, quo Artem aliquam reperirem, qua quiuis etiam quantumuis Musicę imperitus, id exiguo temporis spacio & sine labore consequi posset, quod practici Compositores vix multorum annorum spacio consequuntur.

Cum itaque frequenti Musicę experientiā doctus, magnam vim combinationum sub Musicis interuallis tonorumquē diuersitate abditam notarem; principia totius Musurgicę combinationis artis analytica sub sidio aggressus, præstantiores Musurgicę magis necessarias harmonicarum relationum metatheses in tabulas magno sanè labore redigi eā arcani artificij dispositione; ut quocunque situ Melotaëtica columna ordinarentur, noua semper emergeret harmonia. Quae miranda sanè Melotaëtica cōtinatio, cum in simplici tantum Contrapuncto, utpote in primis adhuc incunabulis vagiens, suos sortiretur successus haud pænitendos; continuo mentis estu abreptus ijs non cōtentus animus ad vniuersalem Musurgicę Melotheticę methodum eruendam adirci, quo quidem id præstitisse videor, ut omnem harmonices tenuitatē, & gratiā tenā cū artificijs verbis competentibus, exhibuerim; Quae res cum Musicis primò nesciōtā & sanè prodigiōsa viderentur; experimento tamen à diuersis illustribus Viris facto conuicti, ei Arti fidem didicerunt habere, cuius principia nescirent. [Consistit autem haec noua nostra Musurgicę maximè in Tabellarum melotaëticarum artificiosa combinatione; quā quomodolibet facta, noua semper necessariò emergat harmonia; ita ut cum huiusmodi compositiones propè sint infinitae, infinita quoquē harmonici conceniūs diuersitas nascatur. Quicunque igitur Tabellas nostras Melotaëticas, iuxta regulas à nobis paulò post præscribendas adaptare, numerosq; harmonicos in scalam melotaëticam ritè transferre nouerit; is etiam quocunque tono & quibusuis verborum textibus datis, quasunque artificiosas cantilenas simplices, compositas, floridas, diminutas, syncopatas, artificiosis ligaturis intextas, fugarumquē in modum sese insectantes eadem facilitate se nouerit compositurum. Nam quemadmodum in Algebra Logista regula tenorem sectando, paradoxarum questionū elucidationes perficit, eā facilitate, ut operans ipse quod fecerit nesciat, adeoque inexperētatus effectus Logistā vix cogitante prodeat; ita hęc regularum præscriptarum tenorem sectantibus Melothetis desiderata harmonia, siue à Musicæ peritis, siue ab eiusdē ignaris, pueris etiam, & Mulieribus peracta prodibit.] Certè ad arcanum hoc publicandum multum potuere, Patrum nostrorum in remotissimas terrarum Indias commigrantium vota, & efficax deprecatio; Cum enim barbarorum hominum attractio in musici exercitij laudumquē diuinarum frequentatione consistat, nequē semper libri impressi, aut cōpositores adsint; maximè hanc Musurgiam ijs vsui futuram credebant, cum hac non desideratas tantum cantilenas, in latina lingua, sed & quacunque proposita lingua, etiam Indici, & quantumuis barbari idiomatis, ut postea fusè dicetur, sint effecturi;

His

maxi

neces

emeri

con c

vendi